

kteří se viditelně uskutečňuje ve svátosti odpuštění (svátostném smíření), tak málo využíváme! Proč se mnozí z nás spokojují s usmířením, s přijetím odpuštění jen po velmi dlouhých intervalech? Aby nám odpustil někdo, koho jsme urazili, nestačí tvářit se, že se nic nestalo. Tak to často děláme ve vztahu k bližnímu a stejný postoj někdy zaujímáme i vůči Bohu. Proto také se mnozí zpovídají co možná nejméně. Spokojí se jakoby s jeho tichým odpuštěním, bez plného uznání své viny, bez toho, aby ho opravdu o odpuštění požádali.

Bůh nám rád odpustí, když litujeme provinění a poprosíme o odpuštění. Ale má to jeden háček. Ježíš jako k jediné prosbě Otčenáše připojuje ke sloům „odpusť nám naše viny“ podmínku: „jako i my odpouštíme našim viníkům“. Nejprve tedy musíme odpustit my sami, aby nám bylo odpuštěno. Nejsem-li ochoten odpustit, pak v sobě nemám lásku, vyděluji se z koloběhu lásky, která vychází z Boha.¹ Vynikajícím komentářem k této prosbě modlitby Páně je známé podobenství o nemilosrdném služebníkovi. Král odpustí svému služebníkovi dluh 10 000 talentů – dnes by taková suma činila více než 60 mil. dolarů (což je množství peněz, které se tehdy pravděpodobně nevyskytovalo v celé Palestině) – kdežto služebník nepromine 100 denárů – asi 200 dolarů. Nelze vůbec srovnat to, co nám Bůh dává a o co žádá nás. Za druhé nám také toto podobenství říká, že nikdy nebudeme schopni s Bohem vyrovnat účty ve smyslu „teď už jsem udělal dost“. Vždycky se budeme muset obracet k Bohu, abychom přijali jeho odpuštění; koneckonců je to naše jediná naděje.

Ježíš nám říká, že normální způsob, jakým lidé jednají, je milovat ty, kteří milují nás, a činit dobro těm, kteří činí dobro nám (Mt 5,43-47). Věčnou lidskou tendencí je rozdělit si lidi na dvě kategorie – na ty, kteří jsou moji přátelé, a ty, kteří jsou moji nepřátelé (nebo ty, o které se nezajímám) – a chovat se k nim podle toho. Tam, kde nastane něco jiného, kde navíc dokážeme milovat ty, kteří nám stále jen ubližují, tam je přítomno něco víc, než jen lidská přirozenost. V takových situacích jedná Bůh.²

Odpustit, zapomenout je určitě těžké, někdy až neprekonatelně obtížné. Utrpená křivda před námi stojí jako vysoká hradba a my nemáme sílu se přes ni přenést a odpustit člověku na druhé straně. Mnozí proto rezignují, vzdají se snahy se o to pokoušet a doufají, že čas to nějak vyřeší. Kristus však od nás požaduje aktivní přístup, *nepřestat se snažit odpustit*. Jak to udělat? Modleme se za onoho vůči nám provinilého člověka! Může se nám to zdát zpočátku nesmyslné a nebude se nám do toho chtít. Ale když vytrváme den za dnem, třeba i týdný a měsíce, jednoho dne zjistíme, že hořkost je pryč a už se na něj nehněváme, že se nám podařilo zlobu překonat.¹

Otčenáš není modlitbou individualistickou, ale modlitbou celého církevního společenství. Ve starodávné křesťanské modlitbě čteme: „A nehleď na naše hříchy, ale na víru své církve.“ Jsme posilováni vírou a odpuštěním celé církve. Aby církev zdůraznila stálou přítomnost Božího odpuštění, ustanovila svátost smíření. Tato svátost nám má připomenout, že Boží odpuštění je vždy na dosah pro všechny, kteří ho žádají, i když tomu subjektivně můžeme jen těžko uvěřit.²

1) Pavel Hověz: *Pane, nauč nás modlit se*

2) John z Taizé: *Modlitba Otčenáš*

Dvojlístek

od Panny Marie Nanebevzaté

Vydává Římskokatolické děkanství v Chomutově

Nám. 1. Máje 2, Chomutov 430 01

tel.: 474651396

e-mail: dvojlstek.chomutov@seznam.cz

web: www.farnostchomutov.cz

136. ČÍSLO

Listopad 2017

Milí farníci,

na začátku listopadu nás čeká Slavnost všech svatých, ze které plynule přecházíme do Památky zemřelých. Tyto dvě skutečnosti spolu velmi úzce souvisí. Vyznáním víry "ve společenství svatých" se vyjadřuje, že církev je velké tajemství rodinnosti mezi lidmi, bez hranic, a to i bez hranic smrti. V tomto nemá na zemi církev obdobu.

„Společenství svatých“ znamená víru, že církev je tvořena i našimi zemřelými bratry a sestrami, i když je nevidíme a nežijí už s námi. Vnímáme však také rozdíl mezi „zesnulým“ a „svatým“. Zemřelý člověk totiž nemusí být ještě svatý a svatý člověk nemusí být nutně zemřelý. Ovšem svatost, jakožto podíl na Boží svatosti, má být a je nabízeným cílem každé lidské duši, ať už žijícího člověka či zemřelého, je-li mu Božím milosrdenstvím dopřáno skrze očištěc dopilovat, co zbyvá.

Ano a právě vztah k zemřelým a oslaveným křesťanům dělá z naší víry skutečnou víru, dar Boží, svatou věc. Kdyby církev putující nevyznávala svou víru v jedno jediné společenství svatých, nebyla by pravdivá.

Ne nadarmo se říká, že hloubku naší víry prověřuje utrpení a smrt někoho z blízkých. Nic nebrání tomu, abychom v rámci osobního duchovního života uctívali víc svatých, než je jich oficiálně. Musíme si jen uvědomit rozdíl: totiž, že se modlíme "za" duše v očištěci, ale modlíme se "ke" svatým v nebi. Prvním pomáháme svou láskou, druhé o lásku prosíme. Kde najít tuto hranici, kdy změnit v modlitbě ono "za" na "ke" vzhledem k našim zemřelým přátelům a příbuzným, o jejichž svatosti jsme osobně přesvědčeni, není jednoznačné, asi by to chtělo šestý smysl...

Rozhodně bychom měli toto pouto s našimi zemřelými brát opravdově, realisticky a aktuálně. Mnohokrát slyším slova P. MUDr. Ladislava Kubíčka, který připomínal velmi často: „Není to od nás nevděčné vzpomenout si na ty naše zemřelé jen o dušičkách? Copak oni nejsou s námi po celý čas? Nepomáhají nám a zároveň neprosí nás o přimluvu a pomoc přes celý rok?“ Obzvláště silně se mi vryla jeho slova do paměti při prosbě za zemřelé: „Odpočínutí věčné dej zemřelým, Pane, ... Jaképak ODPŮČIVÁNÍ? V nebi se radostně maká. Bůh je stále činný a jeho svatí mají na Jeho činnosti svůj stálý podíl, protože mají podíl na samém Bohu.“ Takže musím říci, že díky těmto sloům na otce Ladislava pamatují velmi často a vždy se snažím začínat tuto

LITURGICKÁ ČTENÍ - ROČNÍ CYKLUS A

Datum	Neděle	1.čtení	2.čtení	Evangelium
5.11.	31. v mezidobí	Mal 1,14b-2,2b.8-10	1Sol 2,7b-9.13	Mt 23,1-12
12.11.	32. v mezidobí	Mdr 6,12-16	1Sol 4,13-18	Mt 25,1-13
19.11.	33. v mezidobí	Pr 31,10-13.19-20.30-31	1Sol 5,1-6	Mt 25,14-30
26.11.	Kristus Král	Ez 34,11-12.15-17	1Kor 15,20-26.28	Mt 25,31-46

modlitbu: „**Život věčný** dej všem zemřelým, Pane, a světlo věčné ať jim svítí. Ať odpočinou v pokoji. Amen.“ Ano určitě odpočinou od všech trápení a malicherností pozemského života v pravém POKOJI, to ano, ale rozhodně nesedí se založenými rukama!

K celistvosti Božího plánu s člověkem nezbytně také patří víra ve vzkříšení. Víra ve vzkříšení těla nás přivádí k zamyšlení nad významem úcty k tělu a všemu tělesnému. Lidské tělo není jen šatem duše, ale je jejím nezbytným výrazovým prostředkem. Stačí si například uvědomit, že pokud by člověk cítil k druhému v srdci lásku, ale neměl by ruce tvář, úsměv, oči, tedy tělo, jak by mu mohl vyjádřit, že jej má rád? Gesta nejsou jen cesty lásky, ale samy o sobě jsou jejím výrazem. Dá se tedy říct, že lásku vyjadřuje nejen duše, ale i samo tělo. Navíc sám Ježíš promluví na posledním soudu o tom, že spasení jsou zachráněni pro věčný život právě proto, že dali druhému najíst, napít, nebo že zahalili jeho nahé tělo.

Proto je silným výrazem lásky, zvláště v této naší době, naše zesnulé pohřbívat důstojně a křesťansky a zároveň být s nimi v kontaktu modlitbou, prosbou přes celý rok. Obzvláště silným prostředkem jsou plnomocné odpustky prvních osmi listopadových dnů, které bychom měli, pokud můžeme, každodenně využít. Kéž se nám daří být v kontaktu s našimi zesnulými nejen o „dušičkách“ k tomu vám rád žehnám

P. Alois Heger

STANE SE

V týdnu od 1.11. - 8.11. je možné zvláštním způsobem projevit denně svou lásku vůči našim zemřelým a duším v očistci a získávat pro ně dobra z pokladů církve v podobě plnomocného odpuštění časných trestů. Podmínky pro získání: během těchto dnů přijetí svátosti smíření; **v daný den: svatě přijímání, modlitba na úmysl sv. otce, návštěva hřbitova spojená s modlitbou za zemřelé.** (1.11. a 2.11. lze takto získat odpustky pro zemřelé za splnění tří obvyklých podmínek a při návštěvě kostela se pomodlit modlitbu Páně a vyznání víry.

- V pondělí **30.10. v 15.30 hod.** bude modlitební setkání seniorů na faře a **v 18 hod.** mše sv. v děkanském kostele.
- Ve středu **1.11. v 16.30 hod.** bude pobožnost na hřbitově v Horní Vsi.
- Ve středu **1.11. v 19.00 hod.** bude na faře jednání ERF.
- Ve čtvrtek **2.11. v 15.30 hod.** bude na hlavním hřbitově pobožnost za duše zesnulých.
- Ve čtvrtek **2.11. v 18.00 hod.** bude mše sv. v děkanském kostele. V Údlicích tento čtvrtek mše sv. nebude.
- V pátek **3.11. v 16.30 hod.** bude na děkanství setkání Broučků.

V sobotu **4.11. bude farní rekolekce – duchovní obnova farnosti.** Začíná mší sv. v **7.15 hod.** a pokračuje snídaní na faře a přednáškami v kapli. Zakončení kolem 11 hod.

- V sobotu **4.11. ve 14.00 hod.** bude mše sv. na Květnově.
- V sobotu **4.11. v 16.30 hod.** je příprava kandidátů **k přijetí svátosti biřmování.**
- V neděli **5.11. ve 14.00 hod.** bude mše sv. ve Vysoké Jedli.

- Ve čtvrtek **9.11. v 16.30 hod.** bude pobožnost na hřbitově v Údlicích.
- Ve čtvrtek **9.11. v 17.30 hod.** bude na děkanství setkání manželat.
- V sobotu **11.11. v 16.30 hod.** je příprava kandidátů **k přijetí svátosti biřmování.**

V sobotu **11.11. ve 14.00 hod. v Lidni** vyjdeme průvodem ke kapličce sv. Huberta s požeňaním lidem a kraji a poté bude sloužena mše sv. ke cti sv. Huberta v kapli sv.

Floriána.

Všichni jste srdečně zváni.

- V neděli **12.11. ve 14.00 hod.** bude mše svatá v Březně u Chomutova.
- V pondělí **13.11. v 15.30 hod.** bude modlitební setkání seniorů na faře a **v 18 hod.** mše sv. v děkanském kostele.
- Ve čtvrtek **16.11. v 18.00 hod.** bude na děkanství adorace.
- V pátek **24.11. v 16.30 hod.** bude na děkanství setkání Broučků.

V sobotu **25.11. v 17.00 hod.** bude **poutní mše sv. v kostele sv. Kateřiny.** Po mši sv. jste srdečně zváni na malé pohoštění a pobesedování na faru s P. Jiřím Voleským. Tento den nebude večerní mše sv. v kostele sv. Barbory v Otvicích.

- V pondělí **27.11. v 15.30 hod.** bude modlitební setkání seniorů na faře a **v 18 hod.** mše sv. v děkanském kostele.
- Ve čtvrtek **30.11. v 18.00 hod.** bude na děkanství adorace.

V sobotu **2.12. bude farní rekolekce – duchovní obnova farnosti.** Začíná mší sv. v **7.15 hod.** a pokračuje snídaní na faře a přednáškami v kapli. Zakončení kolem 11 hod.

- V sobotu **2.12. ve 14.00 hod.** bude mše sv. na Květnově.
- V sobotu **2.12. v 16.30 hod.** je příprava kandidátů **k přijetí svátosti biřmování.**

V sobotu **2.12.** večer začíná **DOBA ADVENTNÍ.** Všichni jste srdečně zváni na adventní koncert **v 17.00 hod.** do kostela sv. Barbory v Chomutově Horní Vsi.

- V neděli **3.12. ve 14.00 hod.** bude mše sv. ve Vysoké Jedli.

V Otvicích bývá každou sobotu sloužena mše sv. v 18.00 hod.

Výuka náboženství na děkanství začala v týdnu od 25. září 2017.

TERMÍNY VÝUKY:

ÚT 16.15 hod.	1. třída ZŠ
ÚT 17.00 hod.	2. - 4. třída ZŠ
ST 15.30 hod.	5. - 7. třída ZŠ
ST 16.30 hod.	8. a 9. třída ZŠ a středoškoláci

MODLITBA PÁNĚ – ODPUSŤ NÁM NAŠE VINY, JAKO I MY ODPOUŠTÍME NAŠIM VINÍKŮM

Na cestě k Bohu, Cíli našeho života, nejde vždy všechno podle plánu a našich představ. Objevují se překážky, přichází naše únava, slabost, neochota. Člověk padá, nemá zájem se dál namáhat, bojovat. Nenasloucháme už Božímu hlasu v sobě, odmítáme ho uposlechnout, proviňujeme se proti Bohu i proti druhým lidem. Snadno se pohněváme, hádáme se, ubližujeme si... Tak narůstají naše provinění, která nás zatěžují jako břemeno. Žádný člověk nám nemůže toto břemeno odejmout, jen Bůh. Odpuštění je velkolepý *vynález Jeho lásky*. My tohoto daru,